

Bruksela, dnia 9.7.2020 r.
COM(2020) 324 final

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

Przygotowanie na zmiany
**Komunikat o gotowości na zmiany po zakończeniu okresu przejściowego między Unią
Europejską a Zjednoczonym Królestwem**

Przygotowanie na zmiany

Komunikat o gotowości na zmiany po zakończeniu okresu przejściowego między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem

I.	WPROWADZENIE	3
II.	ZMIANY, KTÓRE BĘDĄ MIAŁY MIEJSCE NIEZALEŻNIE OD SCENARIUSZA.....	5
A.	Handel towarami	6
A.1.	Formalności celne, odprawy i kontrole celne.....	6
A.2.	Przepisy prawa celnego i przepisy podatkowe dotyczące przywozu i wywozu towarów (taryfy, VAT, akcyza).....	8
A.3.	Świadectwa i zezwolenia dotyczące produktów, wymogi dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej, etykietowanie i oznaczanie	10
B.	Handel usługami.....	12
B.1.	Usługi finansowe.....	13
B.2.	Usługi transportowe	17
B.3.	Usługi audiowizualne.....	18
B.4.	Uznawanie kwalifikacji zawodowych.....	19
C.	Energia	20
D.	Podróże i turystyka.....	20
	Kontrole osób.....	20
	Obowiązki wizowe.....	21
	Prawa jazdy	21
	Roaming.....	22
	Prawa pasażerów	22
E.	Mobilność i koordynacja zabezpieczenia społecznego.....	23
F.	Prawo spółek i prawo cywilne	24
F.1.	Spółki zarejestrowane w Zjednoczonym Królestwie.....	24
F.2.	Umowny wybór jurysdykcji	24
G.	Pozostałe aspekty: dane, prawa cyfrowe i prawa własności intelektualnej.....	25
G.1.	Własność intelektualna	25
G.2.	Przekazywanie i ochrona danych.....	26
G.3.	Nazwa domeny .eu	27

H. Umowy międzynarodowe Unii Europejskiej	27
III. Przygotowanie na każdy scenariusz.....	29
RAMKA: Umowa o wystąpieniu, w tym protokół w sprawie Irlandii i Irlandii Północnej.....	30
IV. Podsumowanie: Gotowość to klucz.....	34

I. WPROWADZENIE

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej („Zjednoczone Królestwo”) wystąpiło z Unii Europejskiej („UE”) i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej („Euratom”) – zwanych dalej wspólnie „Unią” – w dniu 1 lutego 2020 r. Tego dnia weszła w życie zawarta między Unią a Zjednoczonym Królestwem umowa o wystąpieniu¹, zabezpieczająca prawidłowe wystąpienie Zjednoczonego Królestwa i zapewniająca pewność prawa w ważnych obszarach, w tym w obszarach praw obywateli, porozumienia finansowego i uniknięcia twardej granicy na wyspie Irlandii (zob. ramka w części III).

Jako państwo trzecie Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy już w procesie decyzyjnym Unii. Nie jest reprezentowane w instytucjach, jednostkach organizacyjnych ani w innych organach Unii.

Zgodnie z umową o wystąpieniu prawo Unii ma jednak w dalszym ciągu zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa oraz w Zjednoczonym Królestwie² w „okresie przejściowym” trwającym do dnia 31 grudnia 2020 r.³

W okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo w dalszym ciągu uczestniczy w jednolitym rynku UE oraz w unii celnej, korzysta z polityk i programów Unii oraz musi w dalszym ciągu wypełniać zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, których stroną jest Unia. Okres przejściowy zapewnia zatem okres ciągłości, który Unia wykorzystuje w celu:

1. zapewnienia, aby od dnia 1 stycznia 2021 r. obowiązywały wszystkie środki i uzgodnienia niezbędne do wdrożenia umowy o wystąpieniu;
2. prowadzenia negocjacji w sprawie umowy dotyczącej nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem oraz
3. zapewnienia gotowości na moment zakończenia okresu przejściowego dnia 1 stycznia 2021 r., kiedy Zjednoczone Królestwo nie będzie już uczestniczyć w jednolitym rynku UE, w unii celnej, w politykach i programach Unii⁴ ani nie będzie korzystało z umów międzynarodowych Unii. Wybór taki potwierdził rząd Zjednoczonego Królestwa w dokumencie określającym podejścia do negocjacji w sprawie przyszłych stosunków

¹ Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7 („umowa o wystąpieniu”).

² Z zastrzeżeniem pewnych wyjątków przewidzianych w art. 127 umowy o wystąpieniu, z których żaden nie jest istotny w kontekście niniejszego komunikatu.

³ Zgodnie z art. 132 ust. 1 umowy o wystąpieniu możliwe byłoby jednorazowe przedłużenie wspomnianego okresu przejściowego do roku lub dwóch lat w drodze wspólnej decyzji Unii Europejskiej i Zjednoczonego Królestwa podjętej przed dniem 1 lipca 2020 r. Zjednoczone Królestwo odmówiło podjęcia takiej decyzji, co oznacza, że okres przejściowy automatycznie zakończy się dnia 31 grudnia 2020 r.

⁴ Poza programami i politykami uwzględnionymi w art. 138 umowy o wystąpieniu i w deklaracji politycznej (Peace Plus).

z Unią Europejską, który to dokument opublikowano dnia 27 lutego 2020 r., a także w późniejszych oświadczeniach rządu Zjednoczonego Królestwa⁵.

Jeżeli chodzi o negocjacje w sprawie nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem, w związku z nadzwyczajną sytuacją spowodowaną pandemią koronawirusa poza pierwszą rundą negocjacji kolejne trzy rundy musiały zostać przeprowadzone w formie wideokonferencji. Z tego samego powodu między pierwszą a drugą rundą upłynęło więcej czasu niż pierwotnie planowano.

Dotychczas osiągnięto niewielkie postępy w negocjacjach. W chwili obecnej, w lecie, dyskusje nabrały tempa: rundy negocjacji lub sesje specjalistyczne są zaplanowane na każdy tydzień począwszy od dnia 29 czerwca 2020 r.

Komisja będzie kontynuować negocjacje na podstawie mandatu przyznanego jej przez Radę w lutym 2020 r. oraz przy wsparciu ze strony Parlamentu Europejskiego. Zgodnie z tym mandatem służby Komisji opublikowały szczegółowy projekt tekstu prawnego⁶. Naszym celem jest zawarcie do końca 2020 r. ambitnej umowy o partnerstwie obejmującej wszystkie obszary uzgodnione ze Zjednoczonym Królestwem w deklaracji politycznej⁷. Deklaracja ta została przyjęta przez wszystkich unijnych przywódców i premiera Borisa Johnsona w dniu 17 października 2019 r.

Niemniej jednak, nawet gdyby Unia Europejska i Zjednoczone Królestwo miały zawrzeć do końca 2020 r. ambitną umowę partnerstwa obejmującą wszystkie obszary uzgodnione w deklaracji politycznej, taka umowa stanowiłaby podstawę stosunków, które będą się znacząco różnić od udziału Zjednoczonego Królestwa w jednolitym rynku UE⁸ i unii celnej oraz w obszarze podatku VAT i podatku akcyzowego.

Niewątpliwie fakt, że po zakończeniu okresu przejściowego Zjednoczone Królestwo nie będzie już uczestniczyć w politykach Unii, spowoduje powstanie nieistniejących obecnie barier dla handlu towarami i usługami, a także dla mobilności i wymiany transgranicznej. Bariery te będą działać w obu kierunkach, tj. ze Zjednoczonego Królestwa do Unii, a także z Unii do Zjednoczonego Królestwa. Będą one miały wpływ na administrację publiczną,

⁵ Rząd Zjednoczonego Królestwa, „The Future Relationship with the Union: The UK’s Approach to Negotiations” [HM Government, „Przyszłe stosunki z Unią. Podejście Zjednoczonego Królestwa do negocjacji”], 27 lutego 2020 r.

⁶ Projekt tekstu umowy w sprawie nowego partnerstwa między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem, opublikowany dnia 17 marca 2020 r., zob.: https://ec.europa.eu/info/publications/draft-text-agreement-new-partnership-united-kingdom_en

⁷ Zmieniony tekst deklaracji politycznej określającej ramy przyszłych stosunków między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem, uzgodniony przez negocjatorów w dniu 17 października 2019 r., Dz.U. C 34 z 31.1.2020, s. 1.

⁸ W szczególności umowa o wolnym handlu nie przewiduje takich koncepcji rynku wewnętrznego (w obszarze towarów i usług) jak wzajemne uznawanie, „zasada kraju pochodzenia” oraz harmonizacja. W ramach umowy o wolnym handlu mają miejsce formalności i kontrole celne, w tym w odniesieniu do pochodzenia towarów i ich składników, a także zakazy i ograniczenia w odniesieniu do przywozu i wywozu.

przedsiębiorstwa, obywateli i zainteresowane podmioty po obu stronach, dlatego wszyscy muszą się na nie przygotować.

Ze względu na wybory dokonane przez rząd Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do przyszłych stosunków oraz nieprzedłużania okresu przejściowego te nieuniknione zakłócenia pojawią się od dnia 1 stycznia 2021 r. i istnieje ryzyko nasilenia presji, pod jaką już teraz znajdują się przedsiębiorstwa z powodu pandemii COVID-19.

Bardzo ważne jest, aby uświadamiać wszystkie zainteresowane strony co do tych kwestii, a także aby przygotowały się one na rozległe i daleko idące zmiany, które będą miały miejsce *w przypadku każdego scenariusza*, niezależnie od wyniku negocjacji między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem. Nie można spoczywać na laurach ani odraczać przygotowań i działań adaptacyjnych, spodziewając się że umowa zapewni ciągłość, ponieważ wiele zmian jest nieuniknionych.

Celem niniejszego komunikatu nie jest w żadnym razie przesądzanie o wyniku negocjacji ani badanie ewentualnych konsekwencji porażki w dążeniu do porozumienia w sprawie przyszłego partnerstwa. Jego celem jest natomiast zaznaczenie głównych obszarów nieuniknionych zmian oraz ułatwienie osiągnięcia stanu gotowości i przygotowania się obywateli, administracji publicznej, przedsiębiorstw oraz wszystkich innych zainteresowanych stron na te nieuniknione zakłócenia.

W szczególności przedsiębiorstwa powinny rozważyć dokonanie przeglądu swoich planów gotowości. Mimo że plany te opracowywano na wypadek, gdyby Zjednoczone Królestwo wystąpiło z Unii bez umowy o wystąpieniu – który to scenariusz nie zaistniał – część tej pracy wciąż będzie bardzo istotna w świetle zmian, które nastąpią po zakończeniu okresu przejściowego.

W tym duchu Komisja dokonuje także przeglądu wszystkich 102 zgłoszeń zainteresowanych stron, które opublikowała na etapie negocjacji w sprawie wystąpienia, z których większość nadal zachowa swoje znaczenie wraz z zakończeniem okresu przejściowego. Dotychczas zaktualizowano 51 spośród tych zgłoszeń, aby odzwierciedlić zmiany, które nastąpią z chwilą zakończenia okresu przejściowego; kolejne aktualizacje zostaną opublikowane wkrótce. Ich wykaz znajduje się w załączniku I do niniejszego komunikatu.

II. ZMIANY, KTÓRE BĘDĄ MIAŁY MIEJSCE NIEZALEŻNIE OD SCENARIUSZA

W niniejszej sekcji zawarto przegląd głównych obszarów zmian, które będą miały miejsce **w każdym przypadku** po zakończeniu okresu przejściowego niezależnie od tego, czy umowa o przyszłym partnerstwie między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem zostanie zawarta, czy nie.

Opisane zmiany nastąpią automatycznie, co wynika z faktu, że dnia 1 stycznia 2021 r. zakończy się okres przejściowy umożliwiający Zjednoczonemu Królestwu udział w jednolitym rynku UE oraz unii celnej, przez co skończy się swobodny przepływ osób, towarów i usług. Wystąpienie z jednolitego rynku i unii celnej będzie prowadziło do dodatkowych barier dla handlu oraz dla transgranicznej mobilności ludzi i niezbędne będą dostosowania zarówno po stronie Unii, jak i po stronie Zjednoczonego Królestwa. Występując z Unii, Zjednoczone Królestwo odstępuje także automatycznie i z mocy prawa od wszystkich unijnych umów międzynarodowych.

Administracja publiczna, przedsiębiorstwa i obywatele Unii muszą pilnie powziąć wszelkie niezbędne środki gotowości, o ile jeszcze tego nie zrobiły, aby przygotować się na te zmiany w celu minimalizacji, na tyle, na ile jest to możliwe, kosztów zakłóceń.

A. Handel towarami⁹

Zmiany opisane w poniższych podsekcjach nie będą miały zastosowania do handlu między UE a Irlandią Północną, w przypadku którego po zakończeniu okresu przejściowego będą miały zastosowanie protokół w sprawie Irlandii i Irlandii Północnej, stanowiący integralną część umowy o wystąpieniu, oraz wszelkie umowy w sprawie przyszłego partnerstwa¹⁰.

Zgodnie z tym protokołem również przepisy unijne dotyczące towarów (w tym reguły fiskalne, tj. podatek pośredni, i reguły нефiskalne) oraz unijny kodeks celny będą miały w dalszym ciągu zastosowanie do Irlandii Północnej i na jej terytorium (więcej informacji znajduje się w ramce w części III).

A.1. Formalności celne, odprawy i kontrole celne

W okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo uczestniczy w jednolitym rynku UE i unii celnej. W związku z tym nie istnieją obecnie żadne formalności celne w odniesieniu do towarów przemieszczanych między Zjednoczonym Królestwem a Unią.

Dnia 1 stycznia 2021 r. Zjednoczone Królestwo przestanie uczestniczyć w unii celnej UE. W związku z tym formalności celne wymagane na mocy prawa Unii będą miały zastosowanie do wszystkich towarów wprowadzanych na obszar Unii ze Zjednoczonego Królestwa lub wywożonych z obszaru celnego do Zjednoczonego Królestwa.

Taka sytuacja będzie miała miejsce, nawet jeśli zostanie ustanowiona ambitna strefa wolnego handlu ze Zjednoczonym Królestwem, w której obowiązywać będą zerowe stawki

⁹ Na podstawie umowy o wystąpieniu umożliwia się dalsze udostępnianie na rynku UE lub Zjednoczonego Królestwa towarów wprowadzonych do obrotu przed zakończeniem okresu przejściowego zanim dotrą do użytkownika końcowego, bez konieczności ich ponownej certyfikacji, ponownego etykietowania lub modyfikacji produktów.

¹⁰ Pod warunkiem udzielenia przez Zgromadzenie Ustawodawcze Irlandii Północnej zgody na dalsze stosowanie protokołu przez cztery lata po zakończeniu okresu przejściowego.

celne i zerowe kontyngenty na towary, oraz prowadzona będzie współpraca celna i regulacyjna.

Po stronie UE organy celne będą prowadzić kontrole na podstawie unijnego kodeksu celnego zgodnie ze wspólnym systemem opartym na analizie ryzyka, stosowanym do wszystkich innych granic zewnętrznych Unii w przypadku przemieszczania towarów z państw trzecich i do tych państw. Kontrole te będą prawdopodobnie prowadziły do większego obciążenia administracyjnego przedsiębiorstw oraz wydłużonego czasu dostawy w logistycznych łańcuchach dostaw.

Od dnia 1 stycznia 2021 r., aby dopełnić formalności celnych, przedsiębiorstwa UE zamierzające prowadzić przywóz ze Zjednoczonego Królestwa lub wywóz do Zjednoczonego Królestwa będą musiały posiadać numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy (EORI)¹¹. Ponadto numery EORI wydane przez Zjednoczone Królestwo nie będą już ważne w Unii. Przedsiębiorstwa mające swoją siedzibę w Zjednoczonym Królestwie i zamierzające prowadzić przywóz do Unii będą musiały uzyskać unijny numer EORI lub w stosownych przypadkach wyznaczyć unijnego przedstawiciela celnego. Ponadto od dnia 1 stycznia 2021 r. w Unii nie będą już ważne pozwolenia dla upoważnionych przedsiębiorców ani inne pozwolenia wydane przez Zjednoczone Królestwo. W przypadku gdy podmioty gospodarcze chcą uzyskać unijne zezwolenie, muszą ubiegać się o nie w państwie członkowskim UE.

Porady dla przedsiębiorstw i administracji państw członkowskich

Przedsiębiorstwa UE muszą zapoznać się z formalnościami i procedurami dotyczącymi prowadzenia interesów ze Zjednoczonym Królestwem jako państwem trzecim od dnia 1 stycznia 2021 r. Powinny także uwzględnić większe wymogi administracyjne i potencjalnie dłuższe ramy czasowe wynikające z tych formalności i procedur. Może to oznaczać znaczące zmiany w organizacji istniejących łańcuchów dostaw. Przedsiębiorstwa są odpowiedzialne za ocenę działań koniecznych w kontekście tych zmian w świetle ich indywidualnej sytuacji.

Administracje państw członkowskich UE przygotowały główne przejścia graniczne i opracowały rozwiązania w celu zapewnienia stosowania unijnego kodeksu celnego w tym kontekście. W stosownych przypadkach powinny w dalszym ciągu wdrażać i udoskonalać te możliwości oraz kontynuować działania mające na celu zwiększenie świadomości wśród przedsiębiorstw, ukierunkowując wspomniane działania w szczególności na małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP)¹².

¹¹ Numery EORI to numery identyfikacyjne, które muszą stosować wszystkie przedsiębiorstwa i osoby zamierzające prowadzić wymianę handlową poza UE w celu identyfikacji we wszystkich procedurach i formalnościach celnych oraz ogólnie podczas wymiany informacji z administracją celną.

¹² Już na etapie występowania Zjednoczonego Królestwa z UE Komisja oraz krajowe organy celne udostępniły znaczną liczbę szczegółowych ogłoszeń informacyjnych dotyczących sposobu funkcjonowania nowych granic celnych między Unią a Zjednoczonym Królestwem.

A.2. Przepisy prawa celnego i przepisy podatkowe dotyczące przywozu i wywozu towarów (taryfy, VAT, akcyza)

W okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo uczestniczy w unii celnej UE oraz jest częścią obszaru UE, jeżeli chodzi o podatek VAT i akcyzę.

W związku z tym w odniesieniu do towarów będących przedmiotem wymiany handlowej między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem nie stosuje się żadnych taryf ani kontyngentów oraz nie ma konieczności wykazywania pochodzenia takich towarów.

Ponadto w odniesieniu do podatków (VAT, podatki akcyzowe) stosuje się system obowiązujący w handlu wewnątrzunijnym, co oznacza, że na granicy między Zjednoczonym Królestwem a Unią nie ma konieczności prowadzenia stosownych kontroli.

Od dnia 1 stycznia 2021 r., aby towary będące przedmiotem wymiany handlowej mogły być traktowane preferencyjnie na mocy ewentualnej przyszłej umowy między UE a Zjednoczonym Królestwem, będzie konieczne wykazanie ich pochodzenia. Towary niespełniające wymogów dotyczących pochodzenia będą objęte należnościami celnymi, nawet jeśli wejdzie w życie umowa handlowa o zerowej stawce celnej i zerowych kontyngentach między UE a Zjednoczonym Królestwem. Skutki będą widoczne także w handlu między UE a uprzywilejowanymi partnerami, gdyż elementy pochodzące ze Zjednoczonego Królestwa (zarówno jeżeli chodzi o materiały, jak i procesy przetwarzania) staną się „niepochodzące” na podstawie unijnych uzgodnień preferencyjnych dotyczących określania preferencyjnego pochodzenia towarów, które zawierają takie elementy ze Zjednoczonego Królestwa. W praktyce obejmuje to konieczność ponownej oceny łańcuchów dostaw przez eksporterów z UE. Mogą oni być zmuszeni do zmiany miejsca produkcji lub dostawców niektórych materiałów, aby w dalszym ciągu korzystać z unijnych uzgodnień preferencyjnych z obecnymi uprzywilejowanymi partnerami Unii. Także importerzy unijni starający się uzyskać preferencyjne traktowanie w UE będą musieli zapewnić, by eksporter z państwa trzeciego był w stanie udowodnić, że towary są zgodne z wymogami w zakresie preferencyjnego pochodzenia po zakończeniu okresu przejściowego. Należy także zauważyć, że w celu utrzymania statusu preferencyjnego pochodzenia towarów transportowanych przez teren Zjednoczonego Królestwa lub zatrzymujących się na terenie Zjednoczonego Królestwa będzie trzeba zapewnić ich zgodność z postanowieniami dotyczącymi bezpośredniego transportu/niemanipulacji zawartymi w umowach preferencyjnych UE.

Ponadto przy przywozie towarów wwożonych ze Zjednoczonego Królestwa na obszar VAT Unii Europejskiej należy będzie podatek od wartości dodanej (podatek VAT) w stawce, która ma zastosowanie do dostaw tych samych towarów na obszarze Unii. Towary wywożone z Unii do Zjednoczonego Królestwa będą zwolnione z podatku VAT, jeżeli będą wysyłane lub transportowane do Zjednoczonego Królestwa, tak samo jak ma to miejsce w przypadku każdego innego miejsca przeznaczenia poza Unią Europejską. W takich sytuacjach dostawca eksportowanych towarów musi być w stanie udowodnić, że towary opuściły Unię.

Tak samo jak w przypadku każdego przywozu z państw trzecich do Unii podatki akcyzowe dotyczące wyrobów akcyzowych (napoje alkoholowe, wyroby tytoniowe itd.) będą należne przy przywozie do Unii i pobierane przy wprowadzaniu towaru do obrotu. W przyszłości przywóz ze Zjednoczonego Królestwa może również zostać objęty środkami antydumpingowymi, wyrównawczymi lub ochronnymi w ramach polityki ochrony handlu Unii Europejskiej.

Porady dla przedsiębiorstw i administracji państw członkowskich

Przedsiębiorstwa handlowe będą musiały być w stanie wykazać status pochodzenia towarów będących przedmiotem wymiany handlowej, aby towary te mogły być traktowane preferencyjnie na mocy ewentualnej przyszłej umowy między UE a Zjednoczonym Królestwem. Towary niespełniające wymogów dotyczących pochodzenia nie będą korzystać z tych uzgodnień preferencyjnych.

Także przedsiębiorstwa UE powinny być gotowe na rozpoczęcie traktowania elementów pochodzących ze Zjednoczonego Królestwa (materiały i procesy) jako „niepochodzących” w kontekście handlu z obecnymi uprzywilejowanymi krajami partnerskimi Unii, aby zapewnić, by wywożone przez nie towary mogły w dalszym ciągu korzystać z preferencyjnego traktowania uzgodnionego w ramach unijnych umów o wolnym handlu w każdym przypadku po zakończeniu okresu przejściowego¹³. Także elementy pochodzące ze Zjednoczonego Królestwa znajdujące się w towarach uzyskanych w państwach trzecich, z którymi Unia zawarła uzgodnienia preferencyjne, i przywiezionych do Unii będą uznawane za „niepochodzące”. Zjednoczone Królestwo będzie zatem państwem trzecim do celów bezpośredniego transportu/zasady niemanipulacji i przedsiębiorstwa powinny dostosować odpowiednio swoją logistykę.

Ponadto przedsiębiorstwa UE powinny zapoznać się z odpowiednimi procedurami VAT oraz przygotować się do ich stosowania. Powinny w stosownych przypadkach wziąć pod uwagę większą ilość obowiązków administracyjnych i potencjalne opóźnienia. Może to oznaczać znaczące zmiany w organizacji istniejących łańcuchów dostaw i procesów księgowych.

Administracje państw członkowskich UE powinny przygotować się na dodatkowe obciążenia wynikające z tych zmian, zarówno jeżeli chodzi o personel, jak i szkolenia, oraz zintensyfikować działania mające na celu zwiększanie świadomości, kierując je w szczególności do małych i średnich przedsiębiorstw.

¹³ Deklaracje dostawcy, w tym długoterminowe deklaracje dostawcy, będą musiały zostać odpowiednio dostosowane.

A.3. Świadectwa i zezwolenia dotyczące produktów, wymogi dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej, etykietowanie i oznaczanie

W okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo uczestniczy w jednolitym rynku, w tym w jednolitym rynku towarów. Między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem może odbywać się swobodna wymiana handlowa towarów bez prowadzenia kontroli dzięki istnieniu jednolitych unijnych ram regulacyjnych dotyczących wprowadzania towarów do obrotu, w tym zharmonizowanych przepisów technicznych, norm bezpieczeństwa i norm środowiskowych oraz wzajemnego uznawania. Instytucje i organy Unii, takie jak unijne agencje, sprawują nadzór nad dobrym funkcjonowaniem tych ram.

Od 1 stycznia 2021 r. Unia i Zjednoczone Królestwo będą stanowiły dwa osobne obszary regulacyjne i prawne.

Oznacza to, że wszystkie produkty wywożone z Unii do Zjednoczonego Królestwa będą musiały być zgodne z przepisami i normami Zjednoczonego Królestwa oraz że będą podlegać wszelkim stosownym kontrolom przestrzegania uregulowań dotyczących przywozu. Podobnie wszystkie produkty przywożone ze Zjednoczonego Królestwa do Unii będą musiały być zgodne z przepisami i normami Zjednoczonego Królestwa oraz będą podlegać wszelkim stosownym kontrolom przestrzegania uregulowań dotyczących przywozu do celów bezpieczeństwa, zdrowia oraz innych celów polityki publicznej.

Przedsiębiorstwa UE, które obecnie prowadzą dystrybucję produktów pochodzących ze Zjednoczonego Królestwa, zostaną eksporterami lub importerami produktów, które wprowadzają na rynek Unii. Oznacza to, że przedsiębiorstwa te będą musiały wypełniać obowiązki eksportera lub importera zgodnie z mającymi zastosowanie unijnymi przepisami.

Jeżeli chodzi o zezwolenia i certyfikację produktów po stronie Unii:

- Świadectwa lub zezwolenia wydawane przez organy Zjednoczonego Królestwa lub przez organy z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie nie będą już ważne w odniesieniu do wprowadzania produktów na rynek Unii. Oznacza to na przykład, że na rynek Unii nie można już wprowadzać pojazdu silnikowego posiadającego homologację typu wydaną przez Zjednoczone Królestwo. W przypadku gdy na mocy unijnych przepisów wymaga się certyfikacji przez jednostkę notyfikowaną UE – np. w przypadku niektórych wyrobów medycznych, maszyn, środków ochrony indywidualnej lub wyrobów budowlanych – produktów, które posiadają certyfikację organów z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie, nie będzie już można wprowadzać na rynek Unii.
- W przypadku gdy na podstawie przepisów unijnych wymaga się rejestracji produktów w bazach danych, takiej rejestracji może dokonać importer w Unii lub upoważniony przedstawiciel producenta ze Zjednoczonego Królestwa¹⁴.

¹⁴ Na przykład w przypadku europejskiej bazy danych o produktach do celów etykietowania energetycznego (EPREL).

- W przypadku gdy przepisy unijne przewidują w stosunku do niektórych podmiotów gospodarczych lub innych osób fizycznych lub prawnych (np. upoważnionych przedstawicieli producentów z państw trzecich lub „osób odpowiedzialnych” za przestrzeganie uregulowań) wymóg posiadania siedziby w Unii, siedziba w Zjednoczonym Królestwie nie będzie już uznawana w Unii. Oznacza to, że konieczne będzie przeniesienie upoważnionego przedstawiciela/osoby odpowiedzialnej ze Zjednoczonego Królestwa do Unii lub wyznaczenie nowego upoważnionego przedstawiciela/osoby odpowiedzialnej z siedzibą w Unii Europejskiej.
- Oznaczenia lub etykietowanie produktów wprowadzanych na rynek Unii odnoszące się do organów lub osób mających siedzibę w Zjednoczonym Królestwie nie będą już zgodne z unijnymi przepisami dotyczącymi etykietowania.

Ponadto unijne przepisy zakazujące przywozu/wywozu niektórych towarów lub ograniczające przywóz/wywóz niektórych towarów¹⁵ ze względów związanych z polityką publiczną, takich jak ochrona zdrowia, bezpieczeństwo, ochrona środowiska, będą miały zastosowanie do wymiany handlowej ze Zjednoczonym Królestwem jako państwem trzecim.

<i>Przykłady zgodności sektorowej</i>	
<i>Produkty chemiczne</i> Od dnia 1 stycznia 2021 r. w Zjednoczonym Królestwie nie będą już miały zastosowania przepisy unijne dotyczące rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH)¹⁶. Rejestracje dokonane przez producentów i wytwórców mających siedzibę w Zjednoczonym Królestwie nie będą już ważne w Unii Europejskiej. Podmioty te będą musiały zapewnić, aby ich substancje były zarejestrowane u producenta lub importera w Unii Europejskiej, lub będą musiały wyznaczyć „wyłączniego przedstawiciela” w Unii Europejskiej jako rejestrującego dla danej substancji. Dalsi użytkownicy będą musieli kontrolować, czy substancje, których używają, są	<i>Produkty zdrowotne (wyroby medyczne i produkty lecznicze stosowane u ludzi lub zwierząt)</i> Dnia 1 stycznia 2021 r. Zjednoczone Królestwo wystąpi z unijnego systemu regulacji produktów leczniczych i wyrobów medycznych. W rezultacie: • wszyscy posiadacze pozwoleń na dopuszczenie do obrotu muszą mieć siedzibę w Unii Europejskiej; • miejsca prowadzenia badań i zwalniania serii będą musiały znajdować się w Unii Europejskiej; • wykwalifikowane osoby odpowiedzialne za nadzór nad bezpieczeństwem farmakoterapii i zwalnianie serii (w tym za badane produkty lecznicze) będą

¹⁵ Przykładowo: odpady, broń palna, „produkty podwójnego zastosowania”, okazy gatunków zagrożonych oraz niektóre niebezpieczne chemikalia.

¹⁶ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

zarejestrowane przez rejestrującego z siedzibą w Unii Europejskiej. Jeżeli nie, powinni: • odpowiednio dostosować swój łańcuch dostaw (tj. znaleźć innego dostawcę); • sprawdzić, czy rejestrujący ze Zjednoczonego Królestwa, z którym współpracują, zamierza wyznaczyć „wyłączniego przedstawiciela” w Unii Europejskiej lub • zarejestrować substancję w charakterze importera.	musiały mieć siedzibę w Unii Europejskiej; • wszelkie badania kliniczne dopuszczone w Unii będą musiały mieć sponsora lub przedstawiciela prawnego z siedzibą w Unii Europejskiej; • informacje oraz etykietowanie będą musiały spełniać unijne wymogi, w tym jeżeli chodzi o wspólne etykietowanie leków zgodnie z warunkami pozwolenia na dopuszczenie do obrotu udzielonego w Zjednoczonym Królestwie; • certyfikację wyrobów medycznych będą musiały przeprowadzać jednostki notyfikowane z siedzibą w Unii Europejskiej.
---	--

Porady dla przedsiębiorstw i administracji państw członkowskich

Od dnia 1 stycznia 2021 r. unijne przedsiębiorstwa wprowadzające towary na rynek Zjednoczonego Królestwa będą musiały zapewnić zgodność ze wszystkimi właściwymi przepisami Zjednoczonego Królestwa.

Jeżeli chodzi o procesy udzielania zezwolenia i certyfikacji, mimo że środki przygotowawcze należało wdrożyć już w 2019 r., przedsiębiorstwa UE powinny dokładnie sprawdzać zgodność z przepisami na długo przed dniem 1 stycznia 2021 r.

Administracje państw członkowskich UE powinny zintensyfikować działania mające na celu zwiększanie świadomości, kierując je w szczególności do małych i średnich przedsiębiorstw.

B. Handel usługami

W okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo uczestniczy w jednolitym rynku UE, w tym w jednolitym rynku usług. W związku z tym przedsiębiorstwa ze Zjednoczonego Królestwa korzystają ze swobody przedsiębiorczości i z możliwości świadczenia usług w każdym z państw członkowskich UE. Korzystają też ze wspólnego środowiska regulacyjnego i nadzorczego, które zapewnia ramy ewentualnych środków, które mogą przyjąć organy krajowe. Środowisko to umożliwia usługodawcom także korzystanie z zaawansowanego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych.

Ponadto w niektórych obszarach regulowanych na poziomie Unii transgraniczna wymiana usług przynosi korzyści w efekcie podejścia opartego na kraju pochodzenia lub koncepcji „paszportowania”, zgodnie z którą pozwolenie wydane przez jedno państwo członkowskie na podstawie unijnych przepisów jest wystarczające, aby uzyskać dostęp do całego jednolitego rynku UE dzięki harmonizacji norm, przepisów technicznych oraz ram regulacyjnych

i nadzorczych. Zasady te leżą u podstaw swobodnego przepływu niektórych usług między krajami UE, na przykład w dziedzinie finansów, usług audiowizualnych lub transportu.

Od dnia 1 stycznia 2021 r. swoboda przedsiębiorczości oraz swoboda świadczenia usług, zgodnie z unijnymi traktatami, nie będzie już przynosić korzyści osobom fizycznym i przedsiębiorstwom ze Zjednoczonego Królestwa działającym w Unii Europejskiej ani osobom fizycznym i przedsiębiorstwom z UE działającym w Zjednoczonym Królestwie.

Od dnia 1 stycznia 2021 r. nie będą już ważne w Unii pozwolenia przyznane przez organy Zjednoczonego Królestwa zgodnie z ramami dotyczącymi jednolitego rynku UE. Jest to szczególnie istotne w odniesieniu do dziedzin usług finansowych, transportu, mediów audiowizualnych oraz usług finansowych.

Aby uzyskać dostęp do unijnego rynku, usługodawcy i specjaliści w zakresie usług ze Zjednoczonego Królestwa mający siedzibę w Zjednoczonym Królestwie będą musieli wykazać zgodność z wszelkimi przepisami, procedurami lub pozwoleniami, które warunkują świadczenie usług w Unii Europejskiej przez cudzoziemców lub przedsiębiorstwa mające siedzibę poza Unią¹⁷. Wymogi te mogą być określone w prawie Unii lub, częściej, w systemach krajowych, ale będą uwarunkowane zobowiązaniami podjętymi przez Unię Europejską na mocy Układu ogólnego w sprawie handlu usługami Światowej Organizacji Handlu, a także w ramach przyszłej umowy o wzajemnych stosunkach ze Zjednoczonym Królestwem.

Podobnie usługodawcy i specjaliści w zakresie usług z UE mający siedzibę w Unii i działający w Zjednoczonym Królestwie będą musieli wykazać zgodność z wszelkimi odpowiednimi przepisami Zjednoczonego Królestwa.

B.1. Usługi finansowe

W okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo uczestniczy w jednolitym rynku UE, w tym w jednolitym rynku usług finansowych. W związku z tym możliwe jest obecnie świadczenie usług finansowych z obszaru Zjednoczonego Królestwa na obszar UE na podstawie jednego pozwolenia lub „paszportu” w odniesieniu do odpowiednich obszarów usług finansowych wydanego przez organy Zjednoczonego Królestwa. Aby świadczyć usługi finansowe na obszar Zjednoczonego Królestwa oraz w Zjednoczonym Królestwie, operatorzy z Unii mogą wykorzystywać „paszporty” swojego państwa macierzystego.

Od dnia 1 stycznia 2021 r. nie będą już miały zastosowania pozwolenia na świadczenie usług z obszaru Zjednoczonego Królestwa w całej UE. Świadczenie usług finansowych z obszaru Zjednoczonego Królestwa na obszar UE będzie możliwe przy spełnieniu odpowiednich przepisów dotyczących państw trzecich danego państwa członkowskiego. Unijne

¹⁷ W tym, w stosownych przypadkach, z wymogami dotyczącymi imigracji oraz obowiązkami wizowymi.

przedsiębiorstwa, banki lub inwestorzy, którzy obecnie korzystają z tych usług, powinni mieć świadomość tej zmiany i odpowiednio się na nią przygotować. Dostawcy usług finansowych z UE prowadzący działalność w Zjednoczonym Królestwie powinni również przygotować się do przestrzegania wszystkich stosownych przepisów Zjednoczonego Królestwa.

Zgodnie z ramami równoważności przewidzianymi w niektórych unijnych aktach prawnych Unia Europejska ma możliwość ułatwienia konkretnych interakcji między systemami finansowymi Unii i Zjednoczonego Królestwa przez uznanie, że właściwe systemy regulacyjne i nadzorcze Zjednoczonego Królestwa są równoważne z analogicznymi przepisami i wymogami Unii. Jedynie ograniczona liczba tych równoważności umożliwia przedsiębiorstwom z państw trzecich świadczenie usług na rzecz klientów z UE. Przykłady obejmują dziedziny centralnych depozytów papierów wartościowych i rozliczających kontrahentów centralnych (CCP). Konkretnie w odniesieniu do firm inwestycyjnych w połowie 2021 r. wejdą w życie nowe, udoskonalone ramy równoważności. W większości obszarów, takich jak ubezpieczenia, udzielanie kredytów przez banki komercyjne lub przyjmowanie depozytów, równoważność nie pozwala przedsiębiorstwom z państw trzecich na świadczenie usług w UE, ale zapewnia przedsiębiorstwom z UE ulgi ostrożnościowe lub w zakresie sprawozdawczości.

Unijne decyzje o równoważności nie powielają korzyści wynikających dla Zjednoczonego Królestwa z jednolitego rynku, ponieważ obowiązki i zabezpieczenia wynikające z ekosystemu jednolitego rynku UE nie będą już miały zastosowania do Zjednoczonego Królestwa. Decyzje o równoważności można w każdym momencie jednostronnie wycofać, w szczególności jeżeli ramy równoważności państwa trzeciego odbiegają od ram równoważności UE i nie są już spełniane warunki równoważności.

Ponieważ unijne ramy równoważności są jednostronne, negocjacje ze Zjednoczonym Królestwem nie dotyczą ani oceny równoważności, ani ewentualnych decyzji o stwierdzeniu równoważności. Ze względu na istniejące obecnie powiązania między rynkiem UE a rynkiem Zjednoczonego Królestwa Komisja, oceniając równoważność, musi zwracać szczególną uwagę na zagrożenia dla UE pod kątem stabilności finansowej, przejrzystości rynku, integralności rynku, ochrony inwestorów i równych warunków działania. Ponadto ze względu na deklarowany przez rząd Zjednoczonego Królestwa zamiar odejścia od unijnych ram regulacyjnych i nadzorczych w dziedzinie usług finansowych po upływie okresu przejściowego Komisja musi ocenić równoważność Zjednoczonego Królestwa w każdym z tych obszarów w oparciu o perspektywę przyszłościową.

W deklaracji politycznej określającej ramy przyszłych stosunków¹⁸ stwierdzono, że zarówno Unia Europejska, jak i Zjednoczone Królestwo będą dążyły do zakończenia swoich

¹⁸ Zob. część IV pt. „Usługi finansowe” zmienionego tekstu deklaracji politycznej określającej ramy przyszłych stosunków między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem uzgodnionego przez negocjatorów w dniu 17 października 2019 r., Dz.U. C 34 z 31.1.2020, s. 1.

odpowiednich ocen równoważności do końca czerwca 2020 r.¹⁹ Komisja udostępniła Zjednoczonemu Królestwu kwestionariusze obejmujące 28 dziedzin równoważności. Do końca czerwca zwrócono tylko 4 wypełnione kwestionariusze. W związku z tym Komisja nie była w stanie zakończyć swoich ocen równoważności do końca czerwca. Komisja będzie dalej przeprowadzać oceny na podstawie kolejnych odpowiedzi, które obecnie otrzymuje. W przypadku każdej z dziedzin oceny mogą prowadzić do podjęcia decyzji w sprawie istnienia równoważności lub jej braku. Komisja będzie podejmować decyzje na podstawie wszechstronnej oceny, w tym oceny interesu UE.

W przypadku wielu dziedzin Komisja nie wszczęła procedury oceny, ponieważ decyzje w sprawie równoważności zostały już podjęte²⁰ lub na przykład dlatego, że ramy prawne UE nie zostały jeszcze w pełni wdrożone. W odniesieniu do ostatniej grupy dziedzin²¹ Komisja nie przyjmie decyzji o równoważności w krótkim ani średnim terminie.

Na podstawie analizy przeprowadzonej wraz z Europejskim Bankiem Centralnym, Jednolitą Radą ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji i europejskimi organami nadzoru, a także w oparciu o przygotowania podjęte przez firmy świadczące usługi finansowe, Komisja

¹⁹ COM (2019) 349 final. Komunikat Komisji, Równoważność w dziedzinie usług finansowych.

²⁰ Dziedziny, w odniesieniu do których podjęto już decyzję:

- rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (EMIR), ze zm.; art. 1 ust. 6 – wyłączenie banków centralnych i organów publicznych
- rozporządzenie (UE) 2015/2365 w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania; art. 2 ust. 4 – wyłączenie banków centralnych
- rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFIR); art. 1 ust. 9 – wyłączenie banków centralnych
- rozporządzenie (UE) nr 596/2014 w sprawie wykorzystywania informacji poufnych, jak i manipulacji na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku); art. 6 ust. 5 – wyłączenie banków centralnych i organów publicznych

²¹ Dyrektywa 2004/109/WE – dyrektywa w sprawie przejrzystości – standardy rachunkowości; art. 23 ust. 4 [akapit pierwszy ppkt (ii)] – ogólne wymogi dotyczące przejrzystości

- dyrektywa 2006/43/WE w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych (badanie ustawowe); art. 45 ust. 6 – równoważność standardów i wymogów obowiązujących w państwie trzecim z międzynarodowymi standardami badania
- rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFIR); art. 33 ust. 2 – instrumenty pochodne: realizacja transakcji i obowiązek rozliczania; art. 38 ust. 3 – dostęp CCP i systemów obrotu z państw trzecich; art. 47 ust. 1 – firmy inwestycyjne świadczące usługi inwestycyjne klientom profesjonalnym z UE i uprawnionym kontrahentom
- dyrektywa 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (MiFID 2 – wersja przekształcona; art. 25 ust. 4 lit. a) – rynki regulowane w celu ułatwienia dystrybucji określonych instrumentów finansowych w UE
- rozporządzenie (UE) nr 596/2014 w sprawie wykorzystywania informacji poufnych, jak i manipulacji na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku); art. 6 ust. 6 – wyłączenie dotyczące działalności związanej z polityką klimatyczną
- rozporządzenie (UE) nr 236/2012 w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego;

art. 17 ust. 2 – wyłączenie w przypadku działalności animatora rynku

- rozporządzenie (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylenia dyrektywy 2003/71/WE; art. 29 ust. 3 – zasady dotyczące prospektu

zidentyfikowała tylko jedną dziedzinę, która może stwarzać ryzyko dla stabilności finansowej, a mianowicie kontrahentów centralnych (CCP) instrumentów pochodnych. W związku z tym, w perspektywie krótkoterminowej i w celu przeciwdziałania ewentualnym zagrożeniom dla stabilności finansowej, Komisja rozważa przyjęcie ograniczonej w czasie decyzji o równoważności w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa w tej dziedzinie.

Taka ograniczona w czasie decyzja umożliwiłaby CCP mającym siedzibę w UE dalszy rozwój zdolności do rozliczania odpowiednich transakcji w perspektywie krótko- i średnioterminowej, a unijnym uczestnikom rozliczającym – podjęcie i wdrożenie niezbędnych kroków, między innymi przez zmniejszenie własnej ekspozycji ogólnoustrojowej na infrastrukturę rynku Zjednoczonego Królestwa.

W celu wzmocnienia nadzoru i regulacji działalności rozliczeniowej, która ma dla Unii znaczenie systemowe, UE wdraża obecnie rozporządzenie EMIR 2.2. Komisja przyjmuje środki wykonawcze, w których zostanie określony stopień ryzyka systemowego CCP z państw trzecich oraz środki niezbędne do wzmocnienia nadzoru nad takimi CCP, a także ewentualną potrzebę wprowadzenia dalszych środków służących ograniczeniu tego ryzyka.

Porady dla przedsiębiorstw i administracji państw członkowskich

Firmy ubezpieczeniowe, banki, firmy inwestycyjne, systemy obrotu i inni dostawcy usług finansowych powinni zakończyć opracowywanie swoich środków przygotowawczych i wdrożyć je najpóźniej do dnia 31 grudnia 2020 r., aby przygotować się na zmiany, które nastąpią we wszystkich scenariuszach, w tym w przypadkach, w których w odniesieniu do ich dziedziny Unia Europejska ani Zjednoczone Królestwo nie podjęły decyzji o równoważności.

Przedsiębiorstwa, banki lub inwestorzy unijni, których działalność obecnie opiera się na usługodawcach w Zjednoczonym Królestwie, powinni rozważyć, w jaki sposób może to wpłynąć na ich działalność i podjąć wszelkie niezbędne kroki, aby przygotować się na wszystkie możliwe scenariusze. Dostawcy usług finansowych z UE prowadzący działalność w Zjednoczonym Królestwie powinni również przygotować się do przestrzegania wszystkich stosownych przepisów Zjednoczonego Królestwa. Unijni uczestnicy rozliczający u kontrahentów centralnych w Zjednoczonym Królestwie i ich klienci powinni podjąć aktywne działania w celu przygotowania się na wszystkie scenariusze, między innymi zmniejszyć swoją ekspozycję ogólnoustrojową na infrastrukturę rynku Zjednoczonego Królestwa.

Unijne i krajowe organy nadzoru i regulacji będą musiały kontynuować dialog z zainteresowanymi stronami w celu zagwarantowania, że do końca 2020 r. zostaną podjęte wszystkie niezbędne działania na rzecz osiągnięcia gotowości.

B.2. Usługi transportowe

W okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo uczestniczy w jednolitym rynku, w tym w jednolitym rynku usług transportowych. W związku z tym usługi kolejowe, usługi transportu lotniczego i działania związane z transportem drogowym towarów mogą być obecnie wykonywane w całej Unii Europejskiej na podstawie jednej licencji wydanej przez jedno państwo członkowskie. W okresie przejściowym korzystają z tego również podmioty z UE w Zjednoczonym Królestwie.

Od dnia 1 stycznia 2021 r. przedsiębiorstwa Zjednoczonego Królestwa nie będą już mogły świadczyć usług transportowych w Unii w ramach jednolitego rynku. Możliwości i warunki świadczenia usług między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem przez przewoźników z UE i Zjednoczonego Królestwa będą w dużej mierze zależeć od negocjacji w sprawie przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem w dziedzinie transportu.

W każdym jednak razie **od dnia 1 stycznia 2021 r.** licencje wydane przedsiębiorstwom kolejowym przez Zjednoczone Królestwo nie będą już ważne w Unii Europejskiej, a świadectwa lub licencje wydane maszynistom w Zjednoczonym Królestwie nie będą już ważne w odniesieniu do obsługi lokomotyw i pociągów w systemie kolejowym UE.

Przedsiębiorstwa kolejowe Unii Europejskiej lub Zjednoczonego Królestwa świadczące usługi transgraniczne między Zjednoczonym Królestwem a Unią Europejską będą musiały spełniać wymogi prawne obowiązujące zarówno w Unii Europejskiej, jak i w Zjednoczonym Królestwie. Dotyczy to licencji i certyfikatu bezpieczeństwa dla przedsiębiorstwa kolejowego, zezwoleń na tabor kolejowy oraz licencji dla personelu (maszynistów). Zainteresowane strony muszą zatem upewnić się, że posiadają zezwolenia ważne w Unii Europejskiej na odcinki świadczenia usług transgranicznych znajdujące się na terytorium Unii Europejskiej oraz zezwolenia ważne w Zjednoczonym Królestwie na odcinki świadczenia usług transgranicznych znajdujące się na terytorium Zjednoczonego Królestwa.

W każdym przypadku **od dnia 1 stycznia 2021 r.** przewoźnicy lotniczy posiadający licencje wydane przez organ Zjednoczonego Królestwa wydający licencje na zarobkowy lotniczy przewóz osób, poczty lub towarów nie będą już mogli świadczyć usług transportu lotniczego na obszarze Unii Europejskiej.

Unijni przewoźnicy lotniczy i posiadacze certyfikatów bezpieczeństwa lotniczego będą musieli zapewnić i utrzymać zgodność z unijnymi wymogami, w tym z wymogami dla linii lotniczych dotyczącymi głównego miejsca prowadzenia działalności oraz większościowych udziałów i kontroli w UE, jak również z dorobkiem prawnym UE w dziedzinie bezpieczeństwa lotniczego.

W każdym przypadku **od dnia 1 stycznia 2021 r.** przewoźnicy drogowi z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie utracą licencję wspólnotową. W związku z tym nie będą oni już korzystać z praw automatycznego dostępu do jednolitego rynku, z którymi wiąże się posiadanie takiej licencji, a mianowicie z prawa unijnych podmiotów gospodarczych do przejazdów i przewozu towarów na obszarze Unii.

Prawa dostępu do poszczególnych rynków, jakie będą mieli operatorzy z UE i ze Zjednoczonego Królestwa, będą zależeć od wyniku negocjacji między UE a Zjednoczonym Królestwem. W przypadku braku porozumienia ograniczone kontyngenty, które są już dostępne w ramach mechanizmu Międzynarodowego Forum Transportu, będą dostępne dla przewoźników z UE na potrzeby przejazdów do Zjednoczonego Królestwa, a dla przewoźników ze Zjednoczonego Królestwa – na potrzeby przejazdów do UE.

Porady dla przedsiębiorstw i administracji państw członkowskich

Wszystkie przedsiębiorstwa transportowe prowadzące działalność między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem muszą zapewnić odpowiednio zgodność z wymogami certyfikacyjnymi UE i Zjednoczonego Królestwa od dnia 1 stycznia 2021 r.

Prawa dostępu do transportu lotniczego i drogowego między Unią a Zjednoczonym Królestwem będą w dużej mierze zależały od wyniku negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem.

W każdym przypadku zmiany w zakresie formalności wymaganych przy przekraczaniu granicy między Zjednoczonym Królestwem a UE będą miały wpływ na przewoźników²². Poza przepisami dotyczącymi transportu właściwymi dla danego sektora administracje państw członkowskich UE powinny zintensyfikować działania mające na celu zwiększenie świadomości, skierowane w szczególności do MŚP, na temat sposobu, w jaki formalności na granicach wpłyną w przyszłości na przewoźników i przedsiębiorstwa zajmujące się logistyką, a także na pasażerów i pracowników przygranicznych. Obejmuje to również odprawę graniczną osób – wiążącą się z weryfikacją wymogów dotyczących wjazdu i pobytu, stemplowaniem paszportów oraz, w stosownych przypadkach, obowiązkami wizowymi.

B.3. Usługi audiowizualne

W okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo uczestniczy w jednolitym rynku usług audiowizualnych. W związku z tym obecnie obowiązuje zasada kraju pochodzenia, zgodnie z którą każdy usługodawca mający siedzibę w państwie członkowskim i przestrzegający przepisów krajowego organu regulacyjnego tego państwa korzysta z zasady swobody odbioru i może nadawać treści do każdego innego państwa członkowskiego bez konieczności ubiegania się o zgodę tego państwa członkowskiego.

Od dnia 1 stycznia 2021 r. przedsiębiorstwa mające siedzibę w Zjednoczonym Królestwie nie będą już mogły korzystać z zasady kraju pochodzenia określonej w dyrektywie o audiowizualnych usługach medialnych.

²² Z wyjątkiem Irlandii Północnej, która zgodnie z Protokołem w sprawie Irlandii i Irlandii Północnej pozostanie dostosowana do ograniczonego zbioru przepisów unijnych, tak aby uniknąć kontroli celnych na wyspie Irlandii.

W związku z tym dostawcy audiowizualnych usług medialnych z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie będą musieli stosować się do każdego z przepisów państwa członkowskiego, w którym chcieliby świadczyć swoje usługi.

Porady dla przedsiębiorstw i administracji państw członkowskich

Dostawcy audiowizualnych usług medialnych mający siedzibę w Zjednoczonym Królestwie i dostarczający audiowizualne usługi medialne do Unii Europejskiej powinni zastosować niezbędne środki w celu zapewnienia zgodności z każdym z systemów krajowych, w których zamierzają świadczyć usługi. Unijni usługodawcy chcący świadczyć usługi w Zjednoczonym Królestwie będą musieli przestrzegać przepisów Zjednoczonego Królestwa.

B.4. Uznawanie kwalifikacji zawodowych

W okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo uczestniczy w jednolitym rynku UE, w tym w zakresie swobody przedsiębiorczości, swobodnego przepływu osób i swobodnego świadczenia usług. W związku z tym obecnie obywatele Zjednoczonego Królestwa i UE posiadający kwalifikacje w Zjednoczonym Królestwie korzystają z uproszczonego – w niektórych przypadkach automatycznego – systemu uznawania kwalifikacji w innych państwach UE, w ramach którego umożliwia się przedstawicielom takich zawodów jak lekarze, pielęgniarki, lekarze dentyści, farmaceuci, lekarze weterynarii, prawnicy, architekci lub inżynierowie przemieszczanie się i świadczenie usług w całej Unii Europejskiej i w Zjednoczonym Królestwie w całym okresie przejściowym.

Od dnia 1 stycznia 2021 r. Zjednoczone Królestwo nie będzie już objęte przepisami unijnymi w zakresie uznawania kwalifikacji zawodowych, a uznawanie kwalifikacji uzyskanych w państwach członkowskich UE przez Zjednoczone Królestwo będzie podlegać prawu Zjednoczonego Królestwa.

Obywatele Zjednoczonego Królestwa, niezależnie od tego, gdzie nabyli swoje kwalifikacje, oraz obywatele UE posiadający kwalifikacje nabyte w Zjednoczonym Królestwie po zakończeniu okresu przejściowego będą musieli postarać się o ich uznanie w danym państwie członkowskim na podstawie przepisów tego państwa dotyczących obywateli państw trzecich lub kwalifikacji nabytych w państwach trzecich²³.

Porady dla osób fizycznych, przedsiębiorstw i administracji państw członkowskich

Zainteresowane osoby powinny starać się o uznanie w Unii Europejskiej swoich kwalifikacji nabytych w Zjednoczonym Królestwie przed dniem 1 stycznia 2021 r., aby przygotować się na zakończenie okresu przejściowego. W swoich decyzjach przedsiębiorstwa powinny uwzględniać fakt, że od stycznia 2021 r., po zakończeniu okresu przejściowego, takie uznanie

²³ Osoby objęte zakresem części drugiej umowy o wystąpieniu będą jednak korzystały ze stosowania przepisów dotyczących jednolitego rynku UE w odniesieniu do procedur w sprawie uznania kwalifikacji, które będą w toku dnia 31 grudnia 2020 r.

będzie miało miejsce w danym państwie członkowskim na podstawie przepisów tego państwa dotyczących obywateli państw trzecich lub kwalifikacji nabytych w państwach trzecich.

C. Energia

W okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo uczestniczy w zintegrowanym unijnym rynku energii. Dlatego też handel produktami energetycznymi między UE i Zjednoczonym Królestwem za pośrednictwem elektroenergetycznych i gazowych połączeń wzajemnych jest obecnie zarządzany za pośrednictwem specjalnych platform unijnych.

Od dnia 1 stycznia 2021 r., chociaż elektroenergetyczne i gazowe połączenia wzajemne będą oczywiście mogły być nadal wykorzystywane, Zjednoczone Królestwo nie będzie już uczestniczyć w specjalnych platformach Unii. Alternatywne rozwiązania rezerwowe zostaną zamiast tego wykorzystane do handlu energią elektryczną na połączeniach wzajemnych ze Zjednoczonym Królestwem²⁴. Powinny one umożliwić kontynuację handlu energią elektryczną, chociaż nie na takim samym poziomie efektywności jak ma to miejsce obecnie w ramach jednolitego rynku.

Porady dla przedsiębiorstw i administracji państw członkowskich

Przedsiębiorstwa i administracje państw członkowskich powinny wziąć pod uwagę, że od stycznia 2021 r. handel ze Zjednoczonym Królestwem za pośrednictwem elektroenergetycznych połączeń wzajemnych nie będzie zarządzany za pośrednictwem platform unijnych i stanie się częścią przepływów energii z państw trzecich. Zainteresowane strony powinny rozważyć wprowadzenie niezbędnych środków w celu dostosowania się do nowego otoczenia regulacyjnego.

D. Podróże i turystyka

*Kontrole osób*²⁵

W okresie przejściowym obywatele Zjednoczonego Królestwa są traktowani jak obywatele Unii. W związku z tym obywatele Zjednoczonego Królestwa korzystają obecnie ze swobody przemieszczania się przy wjeździe do Unii Europejskiej i strefy Schengen.

Od dnia 1 stycznia 2021 r. obywatele Zjednoczonego Królestwa podróżujący do Unii Europejskiej i strefy Schengen będą traktowani jak obywatele państw trzecich, a zatem będą

²⁴ Nie ma to zastosowania do elektroenergetycznych połączeń wzajemnych między Irlandią Północną a Irlandią, ponieważ na podstawie art. 9 umowy o wystąpieniu Irlandia Północna będzie nadal uczestniczyć w zintegrowanym jednolitym rynku energii elektrycznej na całej wyspie Irlandii.

²⁵ Niniejsza sekcja (kontrole osób) nie ma zastosowania do podróży między Zjednoczonym Królestwem a Irlandią, biorąc pod uwagę, że zgodnie z Protokołem w sprawie Irlandii i Irlandii Północnej Zjednoczone Królestwo i Irlandia mogą nadal uzgadniać między sobą kwestie dotyczące przepływu osób między ich terytoriami („wspólna strefa podróżowania”), w pełni przestrzegając praw, jakie przysługują osobom fizycznym na mocy prawa Unii.

podlegać szczegółowej kontroli na granicy strefy Schengen. Oznacza to, że planowane pobyty na terytorium państw członkowskich UE nie mogą trwać dłużej niż 90 dni w dowolnym 180-dniowym okresie, a obywatele Zjednoczonego Królestwa będą musieli spełniać warunki wjazdu obowiązujące obywateli państw trzecich. Nie mogą również dłużej korzystać z pasów ruchu UE/EOG/CH zastrzeżonych dla osób korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się przy przekraczaniu granicy.

Obowiązki wizowe

W okresie przejściowym obywatele Zjednoczonego Królestwa są traktowani jak obywatele Unii. W związku z tym nie podlegają żadnym obowiązkom wizowym w Unii Europejskiej, w szczególności przy przekraczaniu granic strefy Schengen.

Dzięki niedawno wprowadzonym środkom ustawodawczym w zakresie gotowości UE zapewniono, że **po dniu 1 stycznia 2021 r.** obywatele Zjednoczonego Królestwa pozostaną zwolnieni z wymogu posiadania wiz podczas przekraczania granic zewnętrznych Unii Europejskiej w przypadku pobytów krótkoterminowych (do 90 dni w dowolnym okresie 180 dni). To zwolnienie z obowiązku wizowego nie zapewnia prawa do pracy w Unii i podlega mechanizmowi wzajemności mającemu zastosowanie do państw trzecich, tzn. mogłoby zostać zawieszone, gdyby obywatelom Unii przestano przyznawać prawo do bezwizowego wjazdu do Zjednoczonego Królestwa na pobyt krótkoterminowy.

Przepisy wizowe ulegną również zmianie w odniesieniu do niektórych obywateli państw trzecich przebywających w Zjednoczonym Królestwie i podróżujących do Unii. Na przykład od dnia 1 stycznia 2021 r. dokumenty pobytu w Zjednoczonym Królestwie nie będą już zwalniać ich posiadacza z obowiązku posiadania tranzytowej wizy lotniskowej w Unii, a uczniowie przebywający w Zjednoczonym Królestwie nie będą już automatycznie korzystać z ruchu bezwizowego na terenie Unii podczas wycieczek szkolnych.

Podróżowanie ze zwierzętami domowymi

W okresie przejściowym właściciele zwierząt domowych mieszkający w Zjednoczonym Królestwie mogą korzystać z „unijnego paszportu dla zwierząt domowych” w celu łatwiejszego podróżowania ze swoimi zwierzętami domowymi w Unii Europejskiej.

Od dnia 1 stycznia 2021 r. paszport dla zwierząt domowych wydany właścicielowi zwierzęcia domowego mieszkającemu w Zjednoczonym Królestwie nie będzie już ważnym dokumentem uprawniającym do podróżowania ze zwierzętami domowymi ze Zjednoczonego Królestwa do któregośkolwiek z państw członkowskich UE. Wymagania dotyczące zwierząt domowych towarzyszących osobom podróżującym ze Zjednoczonego Królestwa w przyszłości zostaną ustalone przez Unię.

Prawa jazdy

W okresie przejściowym stosuje się prawo Unii Europejskiej w sprawie uznawania praw jazdy w całej Unii Europejskiej. W związku z tym posiadacze praw jazdy wydanych przez

Zjednoczone Królestwo mogą obecnie nadal prowadzić pojazdy w UE bez konieczności posiadania dodatkowych dokumentów.

Od dnia 1 stycznia 2021 r. prawa jazdy wydawane przez Zjednoczone Królestwo nie będą już podlegać wzajemnemu uznawaniu na mocy prawa Unii. Uznawanie praw jazdy wydawanych przez Zjednoczone Królestwo będzie regulowane na szczeblu państw członkowskich. W państwach członkowskich, które są stronami Konwencji genewskiej o ruchu drogowym z 1949 r., będzie miała zastosowanie ta konwencja. W celu uzyskania dalszych informacji należy skonsultować się z właściwym organem danego państwa członkowskiego.

Roaming

W okresie przejściowym prawo Unii dotyczące roamingu ma zastosowanie w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa. W związku z tym obecnie rozporządzenie zapewniające roaming bez dodatkowych opłat ma zastosowanie w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa i na jego terytorium.

Od dnia 1 stycznia 2021 r. prawo Unii nie będzie już gwarantowało konsumentom w Zjednoczonym Królestwie możliwości korzystania z telefonu za granicą w Unii Europejskiej tak jak w kraju; konsumenci unijni podróżujący do Zjednoczonego Królestwa również nie będą mieli takiej gwarancji.

Zatem zarówno operatorzy telefonii komórkowej w Zjednoczonym Królestwie, jak i w Unii będą mogli nakładać na klientów korzystających z roamingu dodatkowe opłaty.

Prawa pasażerów

W okresie przejściowym prawo Unii dotyczące praw pasażerów w transporcie lotniczym, kolejowym, autobusowym, autokarowym i morskim, w tym pomocy dla pasażerów niepełnosprawnych lub o ograniczonej sprawności ruchowej, nadal ma zastosowanie do pasażerów wyjeżdżających ze Zjednoczonego Królestwa do państwa członkowskiego UE, niezależnie od tego, czy przewoźnik jest przewoźnikiem ze Zjednoczonego Królestwa, czy unijnym.

Od dnia 1 stycznia 2021 r. będzie to miało wpływ na poziom ochrony pasażerów podróżujących między UE a Zjednoczonym Królestwem. W zależności od środka transportu pasażerowie mogą nie być już chronieni przez prawa, jakie przysługują pasażerom UE podczas podróży do Zjednoczonego Królestwa lub z tego państwa.

Porady dla osób fizycznych, przedsiębiorstw i administracji państw członkowskich

Osoby podróżujące powinny wziąć pod uwagę zmiany związane z odprawą graniczną, obowiązkami wizowymi, paszportami dla zwierząt domowych, prawami jazdy i opłatami roamingowymi podczas podróży do Zjednoczonego Królestwa i z tego państwa.

Przedsiębiorstwa świadczące usługi turystyczne powinny zapoznać się z tymi zmianami i ewentualnie odpowiednio dostosować do nich swoje procesy.

Organy krajowe muszą zapewnić wystarczającą liczbę pracowników na przejściach granicznych, a w razie potrzeby dostosować infrastrukturę. Powinny również zapewnić pasażerom i podróżnym odpowiednie informacje o wszelkich zmianach w ich prawach i obowiązkach.

E. Mobilność i koordynacja zabezpieczenia społecznego

W okresie przejściowym obywatele Zjednoczonego Królestwa nadal korzystają ze swobodnego przepływu osób w Unii. Obywatele UE mogą również nadal korzystać z prawa do swobodnego przemieszczania się, aby wyjechać do pracy, studiować, rozpocząć działalność gospodarczą lub mieszkać w Zjednoczonym Królestwie. Zastosowanie mają również wszystkie unijne przepisy dotyczące koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego i zgodnie z warunkami umowy o wystąpieniu będą nadal miały zastosowanie, nawet po zakończeniu okresu przejściowego, do osób, które przed upływem okresu przejściowego znajdowały się w sytuacji transgranicznej obejmującej Zjednoczone Królestwo i Unię Europejską. Umowa o wystąpieniu chroni również prawa pobytu i pracy obywateli UE legalnie przebywających w Zjednoczonym Królestwie oraz obywateli Zjednoczonego Królestwa legalnie przebywających w państwie członkowskim UE w dniu zakończenia okresu przejściowego oraz członków ich rodzin²⁶.

Dnia 1 stycznia 2021 r. kończy się swobodny przepływ osób między Unią Europejską i Zjednoczonym Królestwem. Będzie to miało reperkusje dla łatwości przemieszczania się wszystkich obywateli UE, którzy nie są beneficjentami umowy o wystąpieniu i chcą pozostać w Zjednoczonym Królestwie przez dłuższy okres, np. studentów, pracowników, emerytów lub członków ich rodzin. Wszystkie ich przemieszczenia do Zjednoczonego Królestwa będą podlegały brytyjskiemu prawu dotyczącemu cudzoziemców. Przedsiębiorstwa w Zjednoczonym Królestwie, które chcą zatrudnić obywateli UE, będą musiały przestrzegać brytyjskich przepisów, które nie mają obecnie zastosowania w ramach systemu unijnego. Wszystkie przepływy obywateli Zjednoczonego Królestwa, którzy nie są beneficjentami umowy o wystąpieniu, do UE będą podlegały przepisom migracyjnym Unii i państw członkowskich. Przedsiębiorstwa UE, które chcą zatrudnić obywateli Zjednoczonego Królestwa, będą musiały przestrzegać odpowiednich przepisów dotyczących obywateli państw trzecich obowiązujących w Unii i w poszczególnych państwach członkowskich.

W przypadku tych obywateli Unii, którzy będą korzystać z pewnej formy mobilności w ramach nowego systemu Zjednoczonego Królestwa, obecna koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego przewidziana w rozporządzeniach unijnych przestanie istnieć. To samo będzie dotyczyło obywateli Zjednoczonego Królestwa w UE, chyba że są oni objęci unijnymi przepisami szczególnymi dotyczącymi obywateli państw trzecich. Nie będzie istniała

²⁶ Obywatele Unii, z wyjątkiem osób posiadających obywatelstwo irlandzkie, muszą złożyć wniosek o uzyskanie „statusu osoby osiedlonej” lub „wstępnego statusu osoby osiedlonej” w ramach systemu przyznawania statusu osoby osiedlonej obowiązującego w Zjednoczonym Królestwie.

tak szeroka transgraniczna ochrona w zakresie zabezpieczenia społecznego, jaka obowiązuje na podstawie obecnych przepisów unijnych, ponieważ przepisy unijne nie będą już miały zastosowania. Nawet w ramach przyszłej umowy o partnerstwie ze Zjednoczonym Królestwem można by potencjalnie zapewnić tylko niektóre uprawnienia w zakresie zabezpieczenia społecznego. Dokładne warunki, które będą miały zastosowanie, zależą od wyniku negocjacji między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem w sprawie przyszłego partnerstwa, na przykład w sprawie kosztów opieki zdrowotnej lub uprawnień emerytalnych.

F. Prawo spółek i prawo cywilne

F.1. Spółki zarejestrowane w Zjednoczonym Królestwie

W okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo uczestniczy w jednolitym rynku, który obejmuje podstawową swobodę przedsiębiorczości. W związku z tym obecnie spółka może być zarejestrowana w Zjednoczonym Królestwie, a jednocześnie mieć siedzibę zarząd lub główne miejsce prowadzenia działalności w państwie członkowskim UE.

Od dnia 1 stycznia 2021 r. spółki z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie staną się spółkami z siedzibą w państwach trzecich i nie będą automatycznie uznawane na podstawie art. 54 TFUE. Ich uznanie będzie podlegało przepisom prawa krajowego dotyczącym spółek z siedzibą w państwach trzecich.

Oddziały spółek z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie w państwach członkowskich UE będą oddziałami spółek z siedzibą w państwach trzecich. Spółki zależne przedsiębiorstw Zjednoczonego Królestwa w Unii są zasadniczo przedsiębiorstwami unijnymi i będą nadal podlegać wszystkim odpowiednim przepisom unijnym i krajowym.

Porady dla przedsiębiorstw i administracji państw członkowskich

W przypadku gdy spółka z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie będzie chciała zostać spółką unijną, powinna podjąć wszelkie niezbędne kroki w celu zarejestrowania siedziby w jednym z państw członkowskich UE.

F.2. Umowny wybór jurysdykcji

W okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo uczestniczy w elementach europejskiej przestrzeni sądowej w sprawach cywilnych²⁷. W związku z tym obecnie możliwe jest szybkie wykonywanie w Unii Europejskiej orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych

²⁷ Chociaż w okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo nadal stosuje politykę Unii w zakresie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, korzystało ono z klauzuli *opt-out* w tej dziedzinie i nigdy nie zdecydowało się uczestniczyć we wszystkich instrumentach w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach cywilnych i handlowych.

wydawanych przez sąd Zjednoczonego Królestwa. W praktyce w umowach handlowych często ustanawia się jurysdykcję Zjednoczonego Królestwa dla sporów sądowych.

Od dnia 1 stycznia 2021 r. przepisy unijne ułatwiające transgraniczne uznawanie i wykonywanie orzeczeń sądowych w UE i w Zjednoczonym Królestwie w okresie przejściowym nie będą już miały zastosowania²⁸. W przypadku przystąpienia Zjednoczonego Królestwa do Konwencji haskiej z 2005 r. o umowach dotyczących właściwości sądu z własnej inicjatywy po zakończeniu okresu przejściowego konwencja ta miałaby zastosowanie wyłącznie do uznawania i wykonywania orzeczeń wydanych przez sądy wskazane w umowach dotyczących wyłącznej właściwości sądu, zawartych po tym, jak Zjednoczone Królestwo stanie się stroną tej konwencji. Zatem na razie uznawanie i wykonywanie orzeczeń sądowych Zjednoczonego Królestwa będzie regulowane przepisami krajowymi państwa członkowskiego, w którym wystąpiono o uznanie/wykonanie orzeczenia.

Porady dla przedsiębiorstw i administracji państw członkowskich

Wszystkim przedsiębiorstwom zaleca się uwzględnienie tej sytuacji przy ocenie umownego wyboru jurysdykcji krajowej.

Przedsiębiorstwa powinny mieć świadomość, że w porównaniu z obecną sytuacją orzeczenia wydane przez sąd brytyjski mogą nie być już szybko wykonalne w Unii Europejskiej.

G. Pozostałe aspekty: dane, prawa cyfrowe i prawa własności intelektualnej

G.1. Własność intelektualna

W okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo uczestniczy w jednolitym rynku UE. W związku z tym obecnie posiadacz prawa własności intelektualnej, takiego jak unijny znak towarowy, nie może powoływać się na taki znak towarowy, aby sprzeciwić się wysyłce towarów ze Zjednoczonego Królestwa do Unii Europejskiej, o ile towary te zostały wprowadzone do obrotu w Zjednoczonym Królestwie pod tym znakiem towarowym przez posiadacza prawa lub za jego zgodą („zasada wyczerpania praw własności intelektualnej”) i odwrotnie.

Od dnia 1 stycznia 2021 r. przedsiębiorcy w Unii Europejskiej nie będą już mogli powoływać się na wyczerpanie praw wobec posiadaczy prawa własności intelektualnej przy zaopatrywaniu się w produkty ze Zjednoczonego Królestwa.

Porady dla przedsiębiorstw i administracji państw członkowskich

²⁸Warto również zauważyć, że od dnia 1 stycznia 2021 r. unijna platforma internetowego rozstrzygania sporów (ODR) nie będzie już dostępna do celów pozasądowego rozstrzygania sporów między konsumentami zamieszkałymi w Unii Europejskiej a przedsiębiorcami mającymi siedzibę w Zjednoczonym Królestwie.

Przedsiębiorstwa zajmujące się importem równoległym ze Zjednoczonego Królestwa powinny ponownie przywrócić się swoim ustaleniom biznesowym.

Ponadto **od dnia 1 stycznia 2021 r.**, podczas gdy istniejące unijne jednolite prawa własności intelektualnej (unijne znaki towarowe, wzory wspólnotowe, wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin i oznaczeń geograficznych) pozostaną objęte ochroną na mocy umowy o wystąpieniu, wszelkie nowe unijne jednolite prawa będą miały ograniczony zakres terytorialny, ponieważ nie będą już obowiązywały w Zjednoczonym Królestwie²⁹.

Porady dla przedsiębiorstw i administracji państw członkowskich

Zainteresowane strony powinny w stosownych przypadkach wprowadzić środki niezbędne do zapewnienia ochrony przyszłych praw własności intelektualnej w Zjednoczonym Królestwie.

G.2. Przekazywanie i ochrona danych

W okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo podlega unijnym przepisom dotyczącym ochrony danych. W związku z tym dane osobowe mogą być obecnie przekazywane z Unii Europejskiej do Zjednoczonego Królestwa bez żadnych ograniczeń.

Po dniu 1 stycznia 2021 r. można kontynuować przekazywanie danych osobowych do Zjednoczonego Królestwa, ale należy przy tym zapewnić zgodność ze szczególnymi przepisami Unii i gwarancjami dotyczącymi przekazywania danych osobowych do państw trzecich, określonymi w ogólnym rozporządzeniu UE o ochronie danych (RODO)³⁰ lub w dyrektywie o ochronie danych w sprawach karnych³¹.

W szczególności w rozdziale V RODO przewidziano szereg narzędzi gwarantujących, że podczas przekazywania danych osobowych do państw trzecich nie zostanie naruszony stopień ochrony osób fizycznych zagwarantowany w Unii. Spośród tych narzędzi Unia Europejska może przyjąć jednostronną decyzję stwierdzającą „odpowiedni stopień ochrony” na podstawie art. 45 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, jeżeli uzna, że państwo trzecie zapewnia odpowiedni poziom ochrony danych.

Jak podkreślono w deklaracji politycznej³², UE dołoży wszelkich starań, by zakończyć ocenę systemu Zjednoczonego Królestwa do końca 2020 r. z myślą o ewentualnym przyjęciu decyzji, jeżeli Zjednoczone Królestwo spełni stosowne warunki. Komisja przeprowadza obecnie tę ocenę i zorganizowała szereg spotkań technicznych ze Zjednoczonym Królestwem

²⁹ Na podstawie art. 54 i 57 umowy o wystąpieniu istniejące jednolite prawa zostaną przekształcone w prawa Zjednoczonego Królestwa i w ten sposób nadal będą chronione w Zjednoczonym Królestwie.

³⁰ Rozporządzenie (UE) 2016/679, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:02016R0679-20160504>

³¹ Dyrektywa (UE) 2016/680, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:02016L0680-20160504>

³² Zob. część I.I.B pt. „Ochrona danych” zmienionego tekstu deklaracji politycznej określającej ramy przyszłych stosunków między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem, uzgodnionego przez negocjatorów w dniu 17 października 2019 r., Dz.U. C 34 z 31.1.2020, s. 1.

w celu zebrania informacji na potrzeby tego procesu. Ze strony Zjednoczonego Królestwa w ustawie o ochronie danych osobowych przyznano państwom członkowskim UE odpowiedni stopień ochrony danych do końca 2024 r., przy czym do tego czasu konieczne będzie przeprowadzenie ponownej analizy.

Porady dla przedsiębiorstw i administracji państw członkowskich

Przedsiębiorstwa i organy administracji publicznej powinny podjąć niezbędne kroki w celu zapewnienia zgodności wszelkich przypadków przekazywania danych osobowych do Zjednoczonego Królestwa z unijnymi przepisami o ochronie danych, niezależnie od tego, czy zrealizuje się scenariusz, w którym UE podejmie decyzję o odpowiednim stopniu ochrony w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa. Zgodność można osiągnąć dzięki wprowadzeniu odpowiednich zabezpieczeń przewidzianych w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych, w tym wiążących reguł korporacyjnych, lub dzięki szczególnym odstępstwom.

G.3. Nazwa domeny .eu

W okresie przejściowym prawo Unii dotyczące nazw domen w ramach domeny najwyższego poziomu .eu ma zastosowanie w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa. Przedsiębiorstwa mające siedzibę w Zjednoczonym Królestwie oraz obywatele i mieszkańcy Zjednoczonego Królestwa nadal są uprawnieni do rejestracji i posiadania nazw domen .eu.

Od dnia 1 stycznia 2021 r. przedsiębiorstwa, które mają siedzibę w Zjednoczonym Królestwie, ale nie mają jej w Unii Europejskiej, oraz osoby zamieszkujące w Zjednoczonym Królestwie, które nie są obywatelami UE, nie będą już kwalifikować się do rejestracji lub posiadania takich nazw domen.

Jeżeli osoby te nie będą w stanie wykazać, że nadal kwalifikują się do bycia posiadaczami nazw domen .eu, ich nazwy domen zostaną wycofane³³ po zakończeniu okresu przejściowego. Obywatele UE mieszkający w Zjednoczonym Królestwie będą jednak mogli posiadać nazwy domen .eu lub rejestrować nowe, nawet po zakończeniu okresu przejściowego.

H. Umowy międzynarodowe Unii Europejskiej

W okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo nadal jest związane umowami międzynarodowymi zawartymi przez Unię Europejską. Ponadto Unia Europejska poinformowała swoich partnerów międzynarodowych, że do celów tych umów Zjednoczone Królestwo jest traktowane w okresie przejściowym jak państwo członkowskie.

Od dnia 1 stycznia 2021 r. Zjednoczone Królestwo nie będzie już objęte umowami zawartymi przez Unię lub przez państwa członkowskie działające w imieniu Unii ani umowami

³³ Wycofana nazwa domeny przestaje funkcjonować. Nie można jej już wykorzystywać do obsługi żadnych aktywnych usług, takich jak strony internetowe lub wiadomości e-mail.

zawartymi wspólnie przez Unię i jej państwa członkowskie. Unia Europejska poinformowała swoich partnerów międzynarodowych o konsekwencjach wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej w drodze „noty werbalnej” przesłanej po podpisaniu umowy o wystąpieniu³⁴.

W związku z tym Zjednoczone Królestwo, w tym obywatele i podmioty gospodarcze ze Zjednoczonego Królestwa, nie będzie już mogło odnosić korzyści z kilkuset umów międzynarodowych Unii, takich jak umowy o wolnym handlu, umowy o wzajemnym uznaniu, umowy weterynaryjne lub umowy dwustronne dotyczące transportu lotniczego lub bezpieczeństwa lotniczego. Przedsiębiorstwa mające siedzibę w Unii będą oczywiście nadal korzystać ze wszystkich obowiązujących umów międzynarodowych Unii.

Nie narusza to statusu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do wielostronnych umów, do których przystąpiło ono jako strona samodzielnie. Zjednoczone Królestwo pozostanie na przykład samodzielnym członkiem Światowej Organizacji Handlu i będzie objęte odpowiednimi porozumieniami Światowej Organizacji Handlu, zwłaszcza w odniesieniu do swoich koncesji i zobowiązań dotyczących handlu towarami, usługami lub prawami własności intelektualnej.

³⁴ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/model-note-verbale-international-partners_en.pdf

III. Przygotowanie na każdy scenariusz

Zmiany opisane w części II niniejszego komunikatu nastąpią w każdym przypadku, niezależnie od tego, czy Unia Europejska i Zjednoczone Królestwo osiągną porozumienie w sprawie nowego, ambitnego partnerstwa do dnia 31 grudnia 2020 r., czy nie.

Oczywiste jest jednak, że brak porozumienia doprowadziłby do zakłóceń, które byłyby bardziej dalekosiężne niż zmiany przedstawione w części II. W przypadku braku porozumienia w odniesieniu do wywozu strony stosowałyby wobec siebie stawkę należności celnych stosowaną względem kraju najbardziej uprzywilejowanego; oznacza to, że towary przywożone ze Zjednoczonego Królestwa do Unii byłyby objęte unijną „wspólną taryfą celną”, natomiast towary przywożone z Unii do Zjednoczonego Królestwa podlegałyby taryfom Zjednoczonego Królestwa³⁵.

Celem niniejszego komunikatu nie jest przesądzenie o wyniku trwających negocjacji między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem. W tym względzie skoncentrowano się w nim głównie na kwestiach, które nie są obecnie przedmiotem negocjacji. Komisja przyznaje, że dla organów administracji publicznej, obywateli, przedsiębiorstw i innych zainteresowanych stron w całej gospodarce i społeczeństwie wiąże się to ze znaczną niepewnością. Jednym z przykładów takiej niepewności jest to, co stanie się z ewentualnym udziałem Zjednoczonego Królestwa w programach Erasmus+ i Horyzont Europa od stycznia 2021 r. Tylko wynik trwających obecnie negocjacji może pomóc w wyeliminowaniu takiej niepewności.

Konsekwencje braku porozumienia w sprawie nowego partnerstwa do dnia 31 grudnia 2020 r. byłyby znaczące. Niemniej jednak Komisja zauważa, że scenariusz „braku porozumienia” dotyczący przyszłych stosunków różniłby się od scenariusza „braku porozumienia” omawianego podczas negocjacji w sprawie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej, i to z kilku powodów:

1. Po pierwsze, **umowa o wystąpieniu gwarantuje pewność prawa** w szeregu ważnych dziedzin, w których wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii było źródłem niepewności. Obejmują one ochronę praw obywatelskich, porozumienie finansowe, ustanowienie działającego prawnie rozwiązania w celu uniknięcia twardej granicy na wyspie Irlandii, nieprzerwaną ochronę istniejących jednolitych praw własności intelektualnej UE (w tym istniejących oznaczeń geograficznych) oraz przepisy

³⁵ Zjednoczone Królestwo opublikowało informacje na temat swojej nowej globalnej taryfy, która będzie miała zastosowanie od dnia 1 stycznia 2021 r. również w odniesieniu do unijnych towarów w przypadku braku porozumienia w sprawie przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem.
<https://www.gov.uk/guidance/uk-tariffs-from-1-january-2021>

dotyczące uporządkowanej likwidacji wszystkich procedur obowiązujących między UE a Zjednoczonym Królestwem (zob. ramka).

2. Po drugie, **okres przejściowy określony w umowie o wystąpieniu daje zainteresowanym stronom dodatkowy, choć ograniczony czas na przygotowanie się** na każdy scenariusz, w tym taki, w którym do dnia 1 stycznia 2021 r. nie zostanie osiągnięte żadne porozumienie w sprawie przyszłego partnerstwa.
3. Po trzecie, ograniczona liczba **unijnych aktów prawnych przyjętych w 2019 r. w związku z gotowością na każdy scenariusz związany z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z UE pozostanie w mocy lub zacznie obowiązywać wraz z zakończeniem okresu przejściowego.** Obejmują one na przykład umieszczenie Zjednoczonego Królestwa w wykazie państw trzecich, których obywatele są zwolnieni z obowiązku wizowego w przypadku pobytów krótkoterminowych, a także podział unijnych kontyngentów taryfowych WTO między Unię Europejską a Zjednoczone Królestwo.

Biorąc powyższe pod uwagę, Komisja będzie nadal ściśle monitorować sytuację i będzie starała się chronić interesy Unii Europejskiej, jej obywateli i gospodarki w przypadku każdego scenariusza.

RAMKA: Umowa o wystąpieniu, w tym protokół w sprawie Irlandii i Irlandii Północnej

Umowa o wystąpieniu zawarta między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem weszła w życie z dniem 1 lutego 2020 r.

Zawarto w niej szczegółowe przepisy mające na celu ograniczenie skutków wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej oraz z jej jednolitego rynku i unii celnej, w szczególności w następujących dziedzinach:

Prawa obywateli: Umowa o wystąpieniu chroni prawa obywateli UE przebywających legalnie na mocy prawa unijnego w Zjednoczonym Królestwie w dniu zakończenia okresu przejściowego, jak również obywateli Zjednoczonego Królestwa przebywających legalnie na mocy prawa unijnego w jednym z państw członkowskich UE w tym samym czasie oraz prawa

członków ich rodzin do dalszego mieszkania, studiowania i pracy w ich odpowiednich państwach przyjmujących³⁶.

Porozumienie finansowe: W umowie o wystąpieniu przewidziano, że Zjednoczone Królestwo i Unia Europejska będą honorować wszystkie zobowiązania finansowe podjęte w czasie, gdy Zjednoczone Królestwo było członkiem Unii Europejskiej, również w odniesieniu do zobowiązań, które wiążą się z rzeczywistymi wydatkami po 2020 r.³⁷

Protokół w sprawie Irlandii i Irlandii Północnej: Protokół w sprawie Irlandii i Irlandii Północnej wejdzie w życie wraz z zakończeniem okresu przejściowego i stanowi stabilne rozwiązanie, które będzie nadal stosowane wraz z zawarciem każdej umowy o przyszłym partnerstwie, pod warunkiem uzyskania w przyszłości zgody Zgromadzenia Irlandii Północnej na jego dalsze stosowanie.

Zapewnia on działające prawnie rozwiązanie, które pozwala uniknąć twardej granicy na wyspie Irlandii, chroni gospodarkę całej wyspy i porozumienie wielokopiatkowe we wszystkich jego wymiarach oraz zabezpiecza integralność jednolitego rynku UE, jak również rynku wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa.

Zgodnie z tym protokołem Irlandia Północna pozostanie dostosowana do ograniczonego zbioru przepisów unijnych, w szczególności dotyczących towarów, a unijny kodeks celny oraz przepisy dotyczące VAT i akcyzy będą miały zastosowanie do wszystkich towarów wwożonych do Irlandii Północnej lub z niej wywożonych. Pozwala to uniknąć wszelkich odpraw i kontroli celnych na wyspie Irlandii.

Przeprowadzane będą **odprawy i kontrole celne** towarów wwożonych do Irlandii Północnej z pozostałej części Zjednoczonego Królestwa, na przykład produktów spożywczych i żywych zwierząt, w celu zapewnienia przestrzegania wymogów sanitarnych i fitosanitarnych. Wszystkie towary wwożone do Irlandii Północnej lub z niej wywożone muszą być w pełni zgodne z odpowiednimi przepisami i normami unijnymi.

Do towarów wwożonych do Irlandii Północnej będą miały zastosowanie unijne **cla**, chyba że Wspólny Komitet określi ramy warunków, na jakich uzna się, że w przypadku tych towarów nie występuje ryzyko wprowadzenia na jednolity rynek UE. W oparciu o takie ramy nie będą pobierane żadne opłaty celne, jeżeli będzie można wykazać, że w przypadku towarów wwożonych do Irlandii Północnej z pozostałej części Zjednoczonego Królestwa nie występuje ryzyko wprowadzenia na jednolity rynek UE.

Unijne formalności i procedury celne będą miały zastosowanie do towarów wwożonych do Irlandii Północnej z krajów spoza UE lub wywożonych z Irlandii Północnej.

³⁶ Szczegółowe informacje można znaleźć w wytycznych Komisji (2020/C 173/01) dotyczących części drugiej umowy o wystąpieniu

[https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC0520\(05\)&from=PL](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC0520(05)&from=PL)

³⁷ Art. 138 umowy o wystąpieniu stanowi, że w odniesieniu do realizacji programów i działań Unii, na które przeznaczono środki zgodnie z WRF 2014–2020 lub poprzednią perspektywą finansową, mające zastosowanie prawo Unii nadal ma zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa po dniu 31 grudnia 2020 r., aż do zamknięcia tych programów i działań Unii. Udział Zjednoczonego Królestwa w przyszłych programach zależy od nowej umowy o partnerstwie, chyba że w programie w drodze wyjątku dopuszczono udział państw trzecich i ich podmiotów bez konieczności zawierania umowy.

Unijne przepisy dotyczące VAT i akcyzy mają zastosowanie do towarów wwożonych do Irlandii Północnej z pozostałej części Zjednoczonego Królestwa lub wywożonych z niej do pozostałej części Zjednoczonego Królestwa.

Kwestie dotyczące wystąpienia: Umowa o wystąpieniu zapewnia również uporządkowaną likwidację istniejących ustaleń w odniesieniu do spraw będących w toku w momencie wystąpienia:

- umożliwia dalsze udostępnianie na rynku UE lub Zjednoczonego Królestwa towarów wprowadzonych do obrotu przed zakończeniem okresu przejściowego zanim dotrą do użytkownika końcowego bez konieczności ich ponownej certyfikacji, ponownego etykietowania lub modyfikacji;
- przewiduje procesy zarządzania trwającymi wewnątrzunijnymi przemieszczeniami towarów, procedurami celnymi w toku, a także sprawami związanymi z podatkiem od wartości dodanej i akcyzą, oraz procesy służące ich zakończeniu;
- chroni istniejące jednolite prawa własności intelektualnej, w tym istniejące oznaczenia geograficzne UE;
- kończy procedury udzielania zamówień publicznych toczące się w momencie zakończenia okresu przejściowego i gwarantuje prawa podmiotów, których dotyczą te procedury, zgodnie z prawem Unii;
- zawiera przepisy dotyczące zakończenia trwającej współpracy policyjnej i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych;
- zawiera przepisy dotyczące zakończenia procedur administracyjnych i sądowych (np. pomoc państwa i sprawy o naruszenie przepisów);
- reguluje kwestie wykorzystania danych i informacji wymienionych przed zakończeniem okresu przejściowego i zapewnia ochronę danych przekazanych przed zakończeniem okresu przejściowego zgodnie z zasadami i przepisami przewidzianymi w prawie Unii;
- przewiduje odłączenie Zjednoczonego Królestwa od sieci, systemów informacyjnych i baz danych utworzonych na podstawie prawa Unii wraz z zakończeniem okresu przejściowego, w szczególności tych sieci, które są dostępne tylko dla państw członkowskich Unii lub państw stowarzyszonych w ramach Schengen;
- obejmuje kwestie bieżącej współpracy sądowej w sprawach handlowych, dzięki czemu będzie można powoływać się na wyroki sądowe;
- odnosi się do wszystkich kwestii związanych z odejściem Zjednoczonego Królestwa z Euratomu.

Na potrzeby realizacji umowy o wystąpieniu utworzono Wspólny Komitet, który nadzoruje stosowanie umowy o wystąpieniu. Współprzewodniczą mu wiceprzewodniczący Komisji Maroš Šefčovič oraz kanclerz Księstwa Lancaster Zjednoczonego Królestwa Michael Gove, a posiedzenia miały miejsce dwukrotnie (w formie telekonferencji) w dniach 30 marca i 12 czerwca 2020 r. Prace rozpoczęły wyspecjalizowane komisje ds. Gibraltaru, praw obywateli, przepisów finansowych, stref suwerennych na Cyprze oraz protokołu w sprawie

Irlandii/Irlandii Północnej.

IV. Podsumowanie: Gotowość to klucz

Unia Europejska dołoży wszelkich starań, aby osiągnąć w przyszłości ambitne porozumienie ze Zjednoczonym Królestwem.

Z niniejszego komunikatu wynika jednak, że nawet w przypadku najbardziej ambitnego przyszłego partnerstwa – opartego na wytycznych negocjacyjnych Unii Europejskiej dotyczących nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem,³⁸ przyjętych w dniu 25 lutego 2020 r., oraz na projekcie tekstu umowy w sprawie nowego partnerstwa między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem,³⁹ opublikowanym w dniu 17 marca 2020 r. – **od dnia 1 stycznia 2021 r. nastąpią daleko idące i automatyczne zmiany i konsekwencje dla obywateli, konsumentów, przedsiębiorstw, administracji publicznych, inwestorów, studentów i naukowców.**

Niezależnie od wyniku toczących się negocjacji zmiany te są nieuniknione ze względu na decyzję Zjednoczonego Królestwa o wycofaniu się z Unii Europejskiej, jej jednolitego rynku oraz unii celnej. Swobodny przepływ osób, towarów i usług przewidziany w prawie Unii przestanie obowiązywać wraz z zakończeniem okresu przejściowego. Będzie to miało daleko idące skutki, w szczególności dla handlu transgranicznego towarami i usługami, jak również dla mobilności ludzi.

W związku z tym Komisja wzywa wszystkie organy administracji publicznej, obywateli, przedsiębiorstwa i inne zainteresowane strony do upewnienia się, że są gotowi na te nieuniknione zmiany. Niezastosowanie takich środków przygotowawczych zwiększy negatywny wpływ na działania tych podmiotów i koszty ich działań z chwilą zakończenia okresu przejściowego.

Ostatecznie to do przedsiębiorstw i innych zainteresowanych stron należy przeprowadzenie własnej oceny ryzyka i wdrożenie własnych działań na rzecz gotowości w świetle ich indywidualnej sytuacji, jednak nikt nie powinien lekceważyć wyzwań logistycznych, jakie pojawią się z dniem 1 stycznia 2021 r. oprócz zmian prawnych opisanych w niniejszym komunikacie.

Komisja wzywa państwa członkowskie do kontynuowania krajowych działań w zakresie komunikacji i podnoszenia świadomości oraz zachęca administracje publiczne, obywateli, przedsiębiorstwa i zainteresowane strony do wprowadzenia niezbędnych środków na rzecz gotowości. Wysiłki te muszą być dostosowane do sytuacji zainteresowanych stron w poszczególnych państwach członkowskich. W nadchodzących miesiącach Komisja będzie

³⁸ <https://www.consilium.europa.eu/media/42736/st05870-ad01re03-en20.pdf>

³⁹ Projekt tekstu umowy w sprawie nowego partnerstwa między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem, opublikowany dnia 17 marca 2020 r., zob.: https://ec.europa.eu/info/publications/draft-text-agreement-new-partnership-united-kingdom_en

współpracować ze wszystkimi państwami członkowskimi w celu dokonania przeglądu gotowości na wszystkie aspekty wystąpienia oraz w celu ułatwienia administracjom publicznym podejmowania wysiłków na rzecz podnoszenia świadomości zainteresowanych stron.

Zainteresowane strony proszone są również o ponowne zapoznanie się z zawiadomieniami, które opublikowano w trakcie negocjacji na podstawie art. 50 prowadzonych ze Zjednoczonym Królestwem, oraz o zapoznanie się ze stronami internetowymi Komisji poświęconymi gotowości w związku z dalszymi aktualizacjami poprzednich zawiadomień dotyczących gotowości na brexit. Komisja będzie współpracować ze wszystkimi odpowiednimi stowarzyszeniami zainteresowanych stron, aby zwrócić ich uwagę na te informacje.

Ponadto Komisja wzywa wszystkie organizacje konsumenckie, stowarzyszenia przedsiębiorców i stowarzyszenia branżowe, zarówno krajowe, jak i europejskie, aby upewniły się, że ich członkowie są w pełni świadomi zmian, jakie nastąpią niezależnie od przyszłych stosunków ze Zjednoczonym Królestwem.

Załącznik 1: Wykaz zaktualizowanych zawiadomień dotyczących gotowości na zakończenie okresu przejściowego

Od dnia 16 marca 2020 r. opublikowano następujące 59 zawiadomień dotyczących gotowości na brexit w celu wsparcia przygotowań zainteresowanych stron na zakończenie okresu przejściowego. Są one dostępne pod następującym adresem: https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/getting-ready-end-transition-period_pl

Wykaz będzie nadal regularnie aktualizowany w miarę dostępności nowych zawiadomień.

- Transport lotniczy
- Hodowla zwierząt
- Transport zwierząt
- Zarządzanie aktywami
- Audiowizualne usługi medialne
- Ochrona lotnictwa i bezpieczeństwo morskie
- Bezpieczeństwo lotnicze
- Usługi bankowe i płatnicze
- Produkty biobójcze
- Przepisy dotyczące chemikaliów zawarte w rozporządzeniu REACH
- Badania kliniczne
- Prawo spółek
- Ochrona konsumentów i prawa pasażerów
- Prawo autorskie
- Produkty kosmetyczne
- Agencje ratingowe
- Ochrona danych
- Handel elektroniczny
- Podpis elektroniczny (identyfikacja elektroniczna i usługi zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych)
- Łączność elektroniczna, w tym roaming
- System handlu emisjami
- Nazwy w domenie .eu
- Oznakowanie ekologiczne UE
- Europejska rada zakładowa
- Podatek akcyzowy
- Wyczerpanie praw własności intelektualnej
- Pasza dla zwierząt
- Prawo żywnościowe
- Organizmy zmodyfikowane genetycznie
- Blokowanie geograficzne

- Oznaczenia geograficzne
- Dobra praktyka laboratoryjna
- Produkty przemysłowe
- „Inwazyjne gatunki obce”
- Transport morski
- Produkty lecznicze (stosowane u ludzi, weterynaryjne)
- Przemieszczanie żywych zwierząt
- Naturalne wody mineralne
- Zakup online z późniejszą dostawą paczki
- Produkty ekologiczne
- Zdrowie roślin
- Środki ochrony roślin
- Materiał rozmnożeniowy roślin
- Prawa do ochrony odmian roślin
- Zakazy i ograniczenia dotyczące przywozu/wywozu (w tym pozwolenia na przywóz/wywóz)
- Ochrona zwierząt podczas ich uśmiercania
- Wyroby pirotechniczne
- Transport kolejowy
- Rekreacyjne jednostki pływające i skutery wodne
- Bezpieczeństwo sieci i systemów informacyjnych
- Recykling statków
- Substancje pochodzenia ludzkiego (krew, tkanki i komórki, organy)
- Dodatkowe świadectwa ochronne dla produktów leczniczych i środków ochrony roślin
- Wyroby tytoniowe
- Znaki towarowe i wzory
- Ciśnieniowe urządzenia transportowe
- Podatek od wartości dodanej (VAT – towary)
- Podatek od wartości dodanej (VAT – usługi)
- Przemieszczanie odpadów

